

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2017-2019

(skrajne daty)

1.1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE/MODULE

Nazwa przedmiotu/ modułu	Historia rehabilitacji
Kod przedmiotu/ modułu*	
Wydział (nazwa jednostki prowadzącej kierunek)	Wydział Medyczny
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Fizjoterapii
Kierunek studiów	Fizjoterapia
Poziom kształcenia	Studia II stopnia
Profil	Ogólnoakademicki
Forma studiów	Stacjonarne
Rok i semestr studiów	I rok, 1 semestr
Rodzaj przedmiotu	Przedmiot treści kształcenia ogólnego
Koordinator	dr Sławomir Jandziś
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr Sławomir Jandziś - wykład

* - zgodnie z ustaleniami na wydziale

1.2. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Wykl.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	GN	Liczba pkt ECTS
15	-	-	-	-	-	-	10	1

1.3. Sposób realizacji zajęć

X zajęcia w formie tradycyjnej

zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.4. Forma zaliczenia przedmiotu/ modułu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Wiedza z historii z zakresu szkoły średniej.

3. CELE, EFEKTY KSZTAŁCENIA, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1. Cele przedmiotu/modułu

C1	Ukazanie rozwoju myśli medycznej na przestrzeni dziejów oraz drogi, jaką przebył człowiek do obecnego stanu wiedzy.
C2	Przedstawienie rozwoju form ruchowych i jego uwarunkowań ze szczególnym uwzględnieniem form prozdrowotnych i leczniczych ruchu w celu ułatwienia zrozumienia terażniejszości.

3.2 EFEKTY KSZTAŁCENIA DLA PRZEDMIOTU/ MODUŁU

EK (efekt kształcenia)	Treść efektu kształcenia zdefiniowanego dla przedmiotu (modułu)	Odniesienie do efektów kierunkowych (KEK)
EK_01	Posiada wiedzę na temat genezy i rozwoju rehabilitacji na świecie i w Polsce.	K2A_WO1(+)

3.3 TREŚCI PROGRAMOWE

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Przedstawienie charakterystyki przedmiotu i realizowanych zagadnień oraz formy zaliczenia przedmiotu. Przedstawienie wymaganego piśmiennictwa podstawowego i uzupełniającego. Definicja historii medycyny i historii kultury fizycznej. Pojęcie źródła historycznego. Czynniki fizykalne wykorzystywane w leczeniu w starożytnych cywilizacjach (Chiny, Indie, Egipt, Grecja, Rzym).
Rozwój elementów rehabilitacji w epoce Odrodzenia i Oświecenia w Polsce i na świecie. Działalność W. Oczko, S. Petrycego, J. Śniadeckiego, A. Paré. Powstanie współczesnych systemów gimnastycznych w Europie.
Rozwój rehabilitacji w XIX wieku. Powstanie szwedzkiego systemu gimnastycznego Lingów i metody mechanoterapii Gustawa Zandera. Rozwój wodolecznictwa i uzdrowisk w Europie jako czynnik rozwoju rehabilitacji. Powstanie zakładów gimnastycznych na ziemiach polskich.
Rozwój rehabilitacji w okresie międzywojennym. Ośrodek poznański (działalność Kliniki Ortopedycznej UP i Studium WF UP; wybitne postaci: I. Wierzejewski, F. Raszeja, W. Dega, E. Piasecki). Ośrodek warszawski (A. Wojciechowski, E. Reicher, E. Lewicka). Działalność ośrodków krakowskiego i lwowskiego.
Czynniki wpływające na rozwój rehabilitacji po II wojnie światowej. Powstanie pierwszych ośrodków rehabilitacji w Polsce. Uwarunkowania prawne rozwoju rehabilitacji. Poznań kolebką rehabilitacji w Polsce. Szkolenie kadr.

Powstanie pierwszych ośrodków kompleksowej rehabilitacji (Instytut Ortopedii i Rehabilitacji w Poznaniu, STOCER w Konstancinie, Śląskie Centrum Rehabilitacji w Reptach. Polska Szkoła Rehabilitacji. Działalność naukowa w zakresie rehabilitacji (PAN, Kliniki AM, Wydziału rehabilitacji AWF).
Rozwój rehabilitacji w poszczególnych dyscyplinach medycznych. Sport osób niepełnosprawnych. Wkład indywidualnych osób w rozwój rehabilitacji w Polsce. Działalność towarzystw społeczno-naukowych mających znaczenie na rozwój rehabilitacji (TWK, PTF, PTReh).
Zaliczenie przedmiotu.

3.4 METODY DYDAKTYCZNE

Wykład: wykład z prezentacją multimedialną.

Praca własna studenta: przygotowanie referatu przedstawiającego postać z historii rehabilitacji, metody fizjoterapii, ośrodka mającego wpływ na rozwój rehabilitacji itp.

4 METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów kształcenia

Symbol efektu	Metody oceny efektów kształcenia (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01, EK_02	Kolokwium zaliczeniowe.	W.

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Wykład:

Ocena wiedzy : (EK_01)

Kolokwium pisemne z pytaniami otwartymi.

5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100%

4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92%

4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84%

3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76%

3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68%

2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%

Ocenę pozytywną z przedmiotu można otrzymać wyłącznie pod warunkiem uzyskania pozytywnej oceny za każdy z ustanowionych efektów kształcenia.

Ocenę końcową z przedmiotu stanowi średnia arytmetyczna z ocen cząstkowych.

5. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia założonych efektów w godzinach oraz punktach ECTS

Aktywność	Liczba godzin/ nakład pracy studenta
Godziny zajęć wg planu z nauczycielem	15
Przygotowanie do zajęć	5
Udział w konsultacjach	2
Czas na napisanie referatu/eseju	5
Przygotowanie do egzaminu	-
Udział w egzaminie	-
Inne (jakie?)	-
SUMA GODZIN	27
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	1

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU/ MODUŁU

Wymiar godzinowy	-
Zasady i formy odbywania praktyk	-

7. LITERATURA

Literatura podstawowa: 1.Brzeziński T.: Historia medycyny. PZWL Warszawa 1988. 2.Seyda B.: Dzieje medycyny. PZWL Warszawa 1973. 3.Wroczyński R.: Powszechne dzieje wychowania fizycznego i sportu. Ossolineum Wrocław 1979. 4.Jandziś S., Kiljański M., Migała M.: Historia polskiej fizjoterapii. Opole 2013. 5.Jandziś S., Kwolek A.: Rozwój Rehabilitacji w wybranych specjalnościach medycznych w Polsce. Rzeszów 2014. 6.Jandziś S.: Z dziejów rehabilitacji medycznej i sportu osób niepełnosprawnych w Polsce (1944 – 1989). Rzeszów 2014. 7.Migała M.: Wybrane zagadnienia z historii rehabilitacji i fizjoterapii. Opole 2004. 8.Orzech J.: Rozwój koncepcji, technik i metod fizjoterapii. Tarnów 2001. 9.Kiwerski J., Kwolek A., Śliwiński Z., Woźniewski M.: Rehabilitacja Polska 1945 – 2009. Ossolineum Wrocław 2009. Literatura uzupełniająca: 1.Kałamacka E.: Zdrowotno-higieniczne aspekty wychowania fizycznego

w poglądach i działalności polskich lekarzy do 1914 r. Skrypt AWF Kraków 2003.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej